

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฉบับที่ ๘ จนถึงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ซึ่งเป็นแผนพัฒนามุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา โดยเฉพาะในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐ ที่ได้ระบุว่าแนวทางพัฒนาประเทศนั้นจะใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยเน้นในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพพร้อมคุณธรรม รอบรู้อย่างเท่าทัน และมีสุขภาวะที่ดี มีความกินดีอยู่ดี ให้คนไทยมีความสุข^๑ เพราะมนุษย์ทุกคนต่างก็ต้องการมีชีวิตที่ดีสมบูรณ์ด้วยปัจจัยสี่ ซึ่งการทำงานเป็นวิธีการอันดับแรกที่จะนำมาซึ่งทรัพยากรเหล่านี้ ดังนั้นการทำงานจึงเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต แต่สถานการณ์ในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าบุคคลมักไม่มีความสุขในการทำงานเนื่องมาจากการแข่งขันที่สูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานยาวนานมากขึ้น เทคโนโลยีที่ทำให้บุคคลสามารถทำงานได้ทุกสถานที่ทุกเวลา สิ่งเหล่านี้ทำให้บุคคลขาดความสุขในการทำงาน ส่งผลต่องานที่ทำทั้งในด้านอัตราการลาออกประสิทธิภาพการทำงานลดลงขวัญกำลังใจตกต่ำลง ซึ่งการปฏิรูปการบริหารภาครัฐเป็นงานสำคัญของประเทศ ซึ่งรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้ให้ความสนใจและดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบันที่ประเทศกำลังพัฒนาสู่ความเป็นสากล การปฏิรูปการบริหารภาครัฐนับเป็นภารกิจที่รัฐบาลต้องดำเนินการให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนเพื่อยกระดับขีดความสามารถ และสร้างประสิทธิภาพโดยรวมของหน่วยงานการนำบริการที่ดีมีคุณภาพมาสู่ประชาชน ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของส่วนรวม และการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และในที่สุดก็คือสร้างความเชื่อมั่นของประชาชน และสังคมต่อการบริหารภาครัฐ ความรู้สึกของบุคลากรในชุมชนที่หลากหลายไปด้วยผู้คนจำนวนมากย่อมมีความแปลกแยกของคุณค่าในตนเองที่ถูกถ่ายทอดพฤติกรรมมาก่อน ซึ่งบุคลากรบางคนไม่สามารถจะปรับตัววัฒนธรรมค่านิยมใหม่ ๆ หรือวิถีปฏิบัติตนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในชุมชนใหม่ได้อย่างแท้จริง

^๑สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๕๕๐, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=๑๓๙> [๑๙ เมษายน. ๒๕๖๐].

งานพัฒนาชุมชน เป็นงานบริหารที่ต้องการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความสุขขึ้น โดยมุ่งให้ข้าราชการ ปัญญาชนของชาติ และผู้นำทางสังคมทั่วไป ลงไปทำงานในชุมชน เพื่อเป็นการลดช่องว่างระหว่างประชาชนที่อยู่ในชนบท และประชาชนที่อยู่ในชุมชนเมือง จึงนับว่างานพัฒนาชุมชนจะก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกัน และกัน ความสามัคคีต่อกันระหว่างคนในชาติ ทำให้ประชาชนในชนบทเกิดความรักความหวงแหนหมู่บ้านชุมชนของตนเอง การพัฒนาชุมชนจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความมั่นคง มั่งคั่ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ และความเป็นธรรมในสังคมไทย ปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยภายในประเทศ เช่น การเพิ่มขึ้นของประชากร การเปลี่ยนแปลงลักษณะของอาชีพ การโยกย้ายถิ่นฐาน ความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรัฐ ความต้องการในบริการของรัฐที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นต้น แต่ปัจจัยที่สำคัญคือปัจจัยภายนอกประเทศ ซึ่งเข้ามามีอิทธิพลโดยตรงหรือผสมผสานกับปัจจัยภายในประเทศดังกล่าว

กระบวนการพัฒนาชุมชนจึงเป็นกระบวนการที่มุ่งเสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในชุมชนนั้น ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองเพื่อให้เกิดความเจริญในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชนให้ดำเนินการพัฒนา และแก้ปัญหาของชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยใช้ทรัพยากรในชุมชนที่มีอยู่ให้มากที่สุด ในปัจจุบัน สภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอันเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ^๒ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปในลักษณะการขาดสมดุลของโครงสร้างทางสังคม ซึ่งไม่อาจปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว การล่มสลายทางวัฒนธรรมของชุมชน การให้ความสำคัญกับค่านิยมที่มุ่งประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงการปรับเปลี่ยนลักษณะวิถีการดำรงชีวิตในชุมชนที่ถูกกำหนดโดยปัจจัย ภายนอกชุมชนมากกว่าปัจจัยภายในชุมชนเช่นที่เคยเป็นมาในอดีต จากสภาพในปัจจุบันของสังคมไทย ปัญหาที่ชุมชนในชนบทประสบอยู่ทั่ว ๆ ไปก็คือปัญหาทางด้านเศรษฐกิจประชาชนประสบกับความยากจน ความเป็นอยู่แร้นแค้น จึงทำให้สังคมขาดความสุข เนื่องจากการขาดแคลนความรู้ในการผลิตสมัยใหม่ วิธีการผลิตยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติ รวมทั้งขาดแคลนเงินทุนขาดแคลนอุปกรณ์ในการผลิต ชาวนามักจะขายผลผลิตของตนเองให้แก่พ่อค้าคนกลางในราคาต่ำ

^๒สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๕๖๐, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th> [๑๙ เมษายน ๒๕๖๐].

และช่องทางในการประกอบอาชีพอื่นมีจำกัดหลังจากทำมาแล้วชานาส่วนใหญ่จะว่างงาน การนำเอา งานพัฒนาชุมชนมาใช้จะทำให้เศรษฐกิจของชาวชนบทดีขึ้น คือช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนให้สูงขึ้น ช่วยแก้ปัญหาการว่างงานส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ลดความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจของประชาชน ทำให้ประชาชนมีฐานะทางด้านเศรษฐกิจ ดีขึ้น และประเทศชาติมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ งานพัฒนาชุมชนด้านต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญ อย่างยิ่งที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ ฉะนั้นในงานพัฒนา ชุมชนจึงพยายามที่จะพัฒนาด้านต่าง ๆ ไปพร้อมกันในทุก ๆ ด้านให้เกิดความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน เพราะทุกภาคส่วนการพัฒนาจะมีส่วนช่วยสนับสนุนซึ่งกัน และกันอย่างมาก กล่าวคือหากให้ การพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวโดยละทิ้งหรือไม่ให้ความสำคัญแก่ด้านอื่นอย่างเท่าเทียมกัน แล้วด้านที่ได้รับการพัฒนานั้นจะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง เพราะมีด้านที่ไม่ได้รับการพัฒนา จะกลายเป็นปัญหาที่แฝงอยู่ด้วยเหตุนี้การพัฒนาชุมชนจึงต้องพัฒนาทั้งคน และวัตถุไปพร้อม ๆ กัน^๓ เป็นตัวชี้วัดการสร้าง“ความสุข” เพื่อนำมาประมวลรวมกันสะท้อนความอยู่ดีมีสุข และคุณภาพชีวิต ของประชาชน เพื่อความสุขแก่คนหมู่มาก เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ประชากรมนุษย์ทั้งหลาย^๔

สำหรับเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรภาครัฐมีบทบาทหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตเสริมสร้าง ความสุข และส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชน ควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานที่ปฏิบัติงาน ประจำสำนักงานหรือนอกสำนักงานที่มีหน้าที่ในการบริการแก่ประชาชนที่มาใช้บริการโดยตรงในด้าน การรับชำระภาษีการสาธารณสุขโรค การศึกษา การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การบริการสาธารณะ มีกรอบโครงสร้างในการทำงานของแต่ละส่วนงานนั้นย่อมมีความยากง่าย แตกต่างกันไปตามหน้าที่รับผิดชอบ และมีประชากรทั้งหมด ๒๐ หมู่บ้าน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้าง ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยบูรณาการ ในการใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคหรือปัจจัยที่มีผลกระทบ ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และปัจจัยที่มีผลต่อประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการศึกษาที่ได้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในทางการพัฒนา คุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง

^๓พระบุญโชค กิตติสาร (คำภีระ), “ประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วน ตำบลเขาวง อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๑๔๒.

^๔อง.ตัก. (ไทย) ๒๕/๓๑/๔๕๐

จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินงานสูงสุด และมีความสุขในการอยู่ร่วมกันของประชาชนต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค การพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๒.๔ เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๓ ปัญหาการวิจัย

๑.๓.๑ ระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค การพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร

๑.๓.๔ แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต ในการเสริมสร้างความสุขของเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยมุ่งศึกษาเฉพาะ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยบูรณาการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สมาชิกในครอบครัว

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ เพื่อบ่งเน้นศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยบูรณาการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ๕ ประการ คือ ๑.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๓.ด้านสิ่งแวดล้อม ๔.ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๕.ด้านศาสนา และวัฒนธรรม

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน ๙,๖๙๕ คน^๕ พร้อมทั้งสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ จำนวน ๑๐ รูป/คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ และพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๒๐ หมู่บ้าน

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัยในครั้งนี้ ตั้งแต่เดือน เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐ ถึงเดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๐ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ เพศของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

^๕ที่ว่าอำเภอจอมทอง, เอกสารสถิติประชากร, (ข้อมูล ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐).

สมมติฐานที่ ๒ อายุของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ สถานภาพของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ระดับการศึกษาของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ อาชีพของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๖ รายได้ต่อเดือนของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๗ จำนวนสมาชิกครอบครัวของประชาชน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ไว้ดังนี้

๑.๖.๑ ความสุข คือ “ความสุข” หรือ “สุข” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นิยามว่า "ความสบายกายสบายใจ คือความรู้สึกหรืออารมณ์ประเภทหนึ่ง มีหลายระดับ ตั้งแต่ความสบายใจเล็กน้อยหรือความพอใจจนถึงความเพลิดเพลินหรือเต็มไปด้วยความสนุกสนานถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเสริมสร้างความสุขของประชาชน ตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง การพัฒนาความรู้ความสามารถของประชาชนในชุมชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการช่วยตนเอง เพื่อนบ้าน และชุมชนให้มีมาตรฐานความเป็นอยู่ดีขึ้น ความพึงพอใจในชีวิตทั้งในด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอยู่ของครอบครัว และชุมชน ให้มีความสุขทั้งกาย และใจ มีงานทำ มีรายได้พออยู่พอกินอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในชุมชนที่สะอาด ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน โดยการร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับรัฐบาล การพัฒนาชุมชนเป็นวิธีการที่นำเอาบริการของรัฐบาล ผสมเข้ากับความต้องการของประชาชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ของประชาชน ให้ดีขึ้น^๖

๑.๖.๓ ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลของเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๖.๑ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๖.๒ ผลการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลเป็นข้อมูลสำคัญในการจัดบริหารด้านสวัสดิการสังคมของแต่ละกลุ่มชน

๑.๖.๓ ปัญหา อุปสรรค การพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนำไปสู่การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหามีอะไรบ้าง

๑.๖.๔ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

^๖ พระครูปลัดชัยวัฒน์ สภาหิโต (พรหมวงศ์), “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนตามหลักพรหมวิหาร ๔ ของสำนักงานเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗) หน้า ๖.